

آینه

کیمیا

داوران دوتابعیتی جشنواره فجر وترس ازادان حق به حق دارا

● حضور افرادی با تابعیت کشورهای غربی از عوامل تأثیرگذار در سنجش آثار سی‌وینچمین جشنواره فیلم فجر است!
به گزارش خبرنگار کیهان، مراسم اختتامیه سی‌وینچمین جشنواره فیلم فجر در حالی امروز برگزار خواهد شد که این دوره از جشنواره فجر، نسبت به دوره‌های گذشته با حواشی بیشتری همراه شد. این حاشیه‌ها پس از اعلام اسامی نامزدهای دریافت سیمرغ اوج گرفت. به‌طوری‌که تقریباً همه هنرمندانی که در این دوره از جشنواره فجر حضور دارند و حتی برخی افرادی که نامزد شده‌اند نیز نسبت به عملکرد هیئت داوران جشنواره اِمسال اعتراض دارند. شنیده شده است که اغلب اعضای هیئت دآوری سی‌وینچمین جشنواره فیلم فجر، دوتابعیتی هستند. با توجه به اینکه همه افراد به خارج از کشور رفت‌وآمد دارند و برخی از آنها در کشورهای غربی زندگی می‌کنند، این مسئله روی عملکرد آنها در کار دآوری اثر گذاشته است. یعنی برای اینکه مشکلی که فیلم‌هایی با مضامین انقلابی را کمتر در نظر بگیرند. بهروز افخمی، مجری برنامه «هفت» سه‌شنبه‌شب در این برنامه گفت: «می‌ترسم از این‌داورانی که در خارج زندگی می‌کنند. پنج نفر از داوران تابعیت دوگانه دارند! خب این چطور می‌تواند به فیلمی علیه منافقین رأی دهد؟ احتمالاً چون خارج زندگی یارفت‌وآمد دارند از ترس مزاحمت‌های سازمان منافقین جرئت نمی‌کنند به این فیلم رأی دهند. در این صورت خطر نادیده‌گرفتن فیلم «ماجرای نیمروز» جدا احساس می‌شود! از آنجا که مجاهدین خلق در خارج کشور فعال هستند و چند داور از خارج از کشور تابعیت دارند، این مسئله جدی است.»

انتقاد

خبر مهم وزیر بهداشت
روحانی تصمیم به کاندیداتوری گرفت
انتخابات ۲۹ اردیبهشت‌ماه حالا یک کاندیدای قطعی دارد. زومه و نگرانی که در ماه‌های اخیر در کشور با توجه به جای مهم رییس جمهور در مورد کاندیداتوبن برای انتخابات ریاست‌جمهوری دوازدهم داده بود در روزهای اخیر رفع شده است. خبری که گویا از جلسه هیئت دولت در روزهای اخیر بیرون آمده است که حسن روحانی در آن جلسه برای انتخابات ریاست‌جمهوری پیش‌رو اعلام کاندیداتوری کرده است. خبر قطعی را دیروز سیدسن قاضی‌زاده‌هاشمی، وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در بیست‌وینچمین اجلاس رؤسای دانشگاه‌ها و دانشکده‌های علوم‌پزشکی داده و با اعلام تصمیم روحانی برای حضور در انتخابات ریاست‌جمهوری دوره دوازدهم گفت: «خوشحال هستم از اینکه دکتر روحانی تصمیم گرفته‌اند در انتخابات آتی شرکت کنند و امیدوار هستم مورد اعتماد مجدد مردم قرار گیرند و با رأی بالاتر از ۲۴ خرداد ۹۲ بار دیگر رئیس‌جمهور کشورمان شوند…» از بی‌تابی روحانی برای کاندیداتوری در انتخابات بعدی بگویند و از ترس او از درصلاحتی‌شدن دم بزنند. فرصت کمی لازم بود تا حسن روحانی جواب روشنی به این موضوع بدهد. جواب روشن اما یک‌هفته‌ای می‌شد که نقل محافل شده بود. اینکه حسن روحانی برای کاندیداشدن در انتخابات بعدی آماده است. خبر آمد که حتی در جلسه هیئت دولت هم در این مورد صحبت‌هایی شده است.

آفتاب

چرا پزند هم

یکی از تریبون‌داران گفته است: «خريد يك هوايما بزرادان ندارد». اما به گمانم دارد. عرض می‌کنم چرا. ابتدا به این آمار که به نقل از خبرگزاری جمهوری اسلامی است توجه فرمایید: «پانزدهم آذر ۱۳۸۴ یک فروند هواپیما ی سی-۱۳۰ که حاوی خبرنگاران و پرسنل ارتش بود، روی منطقه‌ای مسکونی در تهران سقوط کرد که بیش از ۱۱۰ کشته بر جای گذاشت. ششم آذر ۱۳۸۵ یک فروند هواپیما ی آتئونوف ۲۴ در فرودگاه مهرآباد سقوط کرد. در این حادثه ۳۶ نفر کشته و دو نفر زخمی شدند. دهم شهریور ۱۳۸۵ سقوط هواپیما ی توپولف-۱۵۴ شرکت ایران‌ایرتور در فرودگاه مشهد... در آن ایام لقلقه زبان مسئولان پس از سوانح فوق، تحریم بود و پس، اما حالا شرایط به مدد بگرام و دولت تدبیر تغییر کرده است. ما با جیب خالی رفقیم حدود ۱۲۰ فروند هواپیما داریم. ...»

یکی از آنها آمده و باقی هم در فاصله زمانی معین خواهند رسید. یعنی ضرب امنیت پرواز هوایی در ایران به شدت افزایش خواهد یافت. از سوی دیگر مستقیم و غیرمستقیم بر اشتغال‌زایی در ایران مؤثر است و می‌تواند عده‌ای را سر سفره خود بنشاند. ضمن آنکه زین پس با وجود این هواپیماها ارز کمتری از کشور خارج می‌گردد. دلیلی ندارد این همه پول در جیب ایرانی‌های قطری و اماراتی برود. نکته دیگر هم اینکه دیگر توریستی از ترس جان خود از سفر به ایران صرف‌نظر نمی‌کند. حالا آیا این موارد بزدان ندارد؟ ... بهتر نیست شما پُر همان تحریم‌ها را بدهید و ما هم به برادرشته‌شدن تحریم‌ها و کشایش‌های فوق؟

تهران به شهرداران سیاسی‌اش بیشتر وفا کرده تا آنها که وجهه‌ای کمتر سیاسی داشتند. شهریان سیاست‌مدار حتی اگر مدعی باشند تهران را نه سیاسی، بلکه تخصصی اداره کرده‌اند، امروز با چهره سیاسی‌شان است که شناسایی می‌شوند، نه مدیریتی‌شان؛ چه محمد توسلی، عضو نهضت آزادی و نخستین شهردار تهران بعد از انقلاب و چه شهردار فعلی، نام‌محمدباقر قالیباف پیش و بیش از آنکه بای تهران را زنده کند، تصویر فردی در صف اول انتظار صندلی ریاست‌جمهوری را به یاد می‌آورد. از میان شهریان سیاسی تهران نبی حبیبی که هم‌اکنون دبیرکل حزب مؤتلفه است، پنج سال بر صندلی شهرداری تهران نشسته. غلامحسین کرباسچی، دبیرکل فعلی حزب کارگزاران، ۹۰ سال شهردار بود. برای محمود احمدی‌نژاد البته دوسال ونیم نشستن بر صندلی شهرداری کافی بود تا یک‌بار به برای صندلی ریاست‌جمهوری دوروز کند. او اکنون زعیم شاخه‌ای منفک‌شده از اصولگرایان موسوم به احمدی‌نژادی‌هاست. محمدباقر قالیباف نامزد همواره بالقوه اصولگرایان، با بیشترین رکورد نشستن بر صندلی شهرداری، ۱۱ سال است که شهردار تهران است. تهران شهریان دیگری هم در این میان به خود دیده بود. برخی از آنها مانند مرحوم رضا ژوآده‌ای با مرثضی الویری اگرچه وابستگی‌های حزبی و سیاسی داشتند، اما فرصت چندانی برای اعمال مدیریت سیاسی خود بر شهر تهران نیافتند. اگر عامل زمان را در امکان‌پذیری اعمال مدیریت سیاسی بر تهران نقش آفرین بدانیم باید گفت که نیک‌روش، سیفیان، بنگدار، طباطبایی و ملک‌مدنی هم شهرداران غیرسیاسی تهران به حساب می‌آیند. می‌توان ادعا کرد که هویت موجودی به نام تهران، امروز تا حد زیادی متأثر از خواست یا کنش شهریان سیاسی آن بوده است.

روزگار آرزمان شهری

وضعیت شهر و شهرداری تهران در روزها، ماه‌ها و سال‌های اول انقلاب جدای از مسائل کلی انقلاب نبود. همان بحث‌ها و کشمکش‌های سیاسی، برچسب‌زدن‌ها، مشخص‌نبودن مرزهای کاری مدیریتی و دخالت‌ها، انتظار برآورده‌شدن یک‌شبه خواسته‌ها و انتظاراتی که در کشور وجود داشت، در بُعد کوچک‌تر خودش را در روابط شهردار و دیگر جریان‌های سیاسی هم نشان می‌داد. محمد توسلی؛ عضو نهضت آزادی، از سوی دولت موقت منصوب شده بود. او باید شهری را اداره می‌کرد که مدعی زیاد داشت.

مثلاً خلخالی گفته بود که وضعیت شهرداری تهران از زمان طاغوت بدتر است و به همه شرکت‌های مسافربری اخطار کرده بود از تهران بروند والا طبق مقررات با آنها رفتار می‌شود. خلخالی گفته بود: «آقای توسلی شهردار عمق انقلاب را درک نکرده است».

یا مثلاً دفتر آیت‌الله منتظری زمینی را در قاطع خیابان صدیق زولیعصر فعلی) و طالقانی تصرف کرده بود تا در آن دانشگاه اسلامی احداث کند، اما توسلی می‌گفت که طبق قانون لغو مالکیت اراضی موات شهری و تصویب مجمع عمومی سازمان عمران اراضی شهری، آن زمین برای خدمات شهری در اختیار شهرداری گذاشته می‌شود.

توسلی گفته بود: «مالکان قدیمی زمین که از سرمایه‌داران بزرگ بوده‌اند، طبق مصوبه شورای انقلاب زمین خود را از دست‌رفته می‌دیدند و به حيله‌ای متوسل شدند. از شرکت واحد خواستند زمین را برای جشن نیمه شعبان در اختیار آنها بگذارند و در جریان جشن، بدون اطلاع شهرداری از حسن‌نیت آیت‌الله منتظری استفاده کرده و کلنگ دانشگاه اسلامی را به زمین زدند». توسلی در ادامه گفته بود: «به نماینده منتظری گفته بودم اصلاً ایجاد دانشگاه در منطقه پرتراکم شهری منطقی نیست، تلفاتی با بقی‌صدر حرف زدم و او هم گفته شد و نماینده منتظری هم قانع شد، اما مالکان قبلی همان روز با کمک عده‌ای به زمین تجاوز کردند و با جرتقیل اتوبوس‌های شرکت واحد را خارج کردند».

اما ابراهیمی، سخن توسلی را رد کرد و به برگزگاری پارس گفته بود: «از زمین موات باشد، دانشگاهی که به نام امام دادند بنیان گذاشته مقدم است یا اهدافی که شهرداری برای آن در نظر گرفته است؟ موات شهرداری باید زیر نظر حاکم شرع و دولت به افراد یا مؤسسات اسلامی اختصاص پیدا کند، انتخاب و اختصاص و نام‌گذاری زمین از طرف آیت‌الله بوده و اینکه شهردار گفته از حسن‌نیت آیت‌الله س‌و‌استفاده شده از آقای شهردار بعید است». توسلی اما گفته بود که به بحث زمین‌های بایر و موات درون شهری با مسائل فقهی درباره زمین‌های موات و بایر تفاوت دارد و قانون جدید مالکیت اراضی شهری مصلحت‌اندیشی دارد و مشکلات را بیشتر کرده و در این قانون تعریف موات و بایر، منطقی ندارد.

دست‌آخر مشخص شد که قول زمین برای دانشگاه در دوران زندان، به آیت‌الله منتظری داده شده بود. خانیان، مدیرعامل شرکت سهامی «ایران بت» که زمین متعلق به آن بوده، گفته بود که در زندان با منتظری هم‌بند بوده و آنجا این قول را به منتظری داده بوده که این زمین دانشگاه اسلامی شود. نکته جالب اینکه در دوره شهردار بعدی تهران، زمین به نماینده آیت‌الله منتظری تحویل داده می‌شود. توسلی به‌شدت مخالف گسترش تهران بود و با اشاره به اینکه روند مهاجرت به شهرها از حکومت گذشته آغاز شده، می‌گفت از جایی که امپریالیسم به ما ضربه زده از آنجا باید آغاز کنیم و هر آجری که روی آجر در تهران گذاشته می‌شود یعنی آمدن یک خانواده از شهرستان به تهران. او یک‌بار گفت: «برادرانی که در کمیته‌ها و نهادهای انقلاب کار می‌کردند برای ایجاد کار، زمین‌ها را تقسیم می‌کردند

سیاست

مرور گرایش سیاسی شهرداران تهران از ابتدای انقلاب تاکنون

سایه سیاست بر پایتخت

مهسا جزینی

محمد توسلی

شهری باید منطق یا موازین اسلامی باشد و در نتیجه با الهام از این خطمشی کلی تصور می‌کنم صرف بودجه هنگفتی در تهران زیاد منطق یا موازین شرعی نباشد». نگاه سیاسی به تهران است که یک روز اتوبان‌سازی در تهران را تقبیح می‌کند، ۳۰ سال بعد یک شهردار هوس ساخت مونوریل می‌کند و چند سال بعد خلفش همه تلاشتن را می‌کند تا قبل از آغاز رقابت‌های انتخاباتی ریاست‌جمهوری، نخستین اتوبان تندپتقه، صدر، را افتتاح کند. در واقع نه نیاز تهران به بزرگراه بلکه نگاه‌های سیاسی است که نیاز به بودن یا نبودن آن را تعیین می‌کند.

شهرداران بازار

«غلامحسین دلجو»، «محمدکاظم سیفیان» و «حسین بنگدار» هم در مقاطعی شهردار تهران شدند. دوران شهرداری آنها کوتاه بود. اگرچه همان دوران کوتاه هم بدون حاشیه‌های سیاسی نبود. سیفیان که پیش از شهردارشدن مدیرعامل بنیاد مسکن و مسئول افتتاح حساب معروف ۱۰۰ امام بود، به لحاظ گرایش سیاسی به آیت‌الله مهدوی‌کنی نزدیک بود. مشخص نیست او به چه علت استعفا داد اما خودش علت استعفاش را جلوگیری از سوءاستفاده ضد انقلاب از جو موجود اعلام کرد. دلجو هم به مهدوی‌کنی نزدیک و مدتی در «جامعه‌الصادق» مشغول فعالیت بود. سیفیان هم قبلاً از اعضای حزب ملل اسلامی بود و به جامعه اسلامی بازار و اصناف نزدیک بود.

سال ۶۲ نبی حبیبی، عضو مؤتلفه شهردار شد. وزیر کشور ناطق‌نوری بود و یک سال بعد انتخابات مجلس برگزار شد. دوران شهرداری حبیبی مقارن با مجلس دوم بود. مؤتلفه از تهران، بادامچیان را روانه مجلس کرده بود و حبیب‌الله عسگرآولادی هم وزیر بازرگانی بود. آن سال‌ها اوج حضور مؤتلفه در سیاست بود. این حزب بعداً هیچ‌وقت دیگر نتوانست سهمی بیشتر از سبزه سیاست و قدرت بگیرد. تا پیش از آمدن حبیبی، خبری از سفرهای خارجی شهردار تهران نبود. شاید هم فرصتی نبود، اما حضور پنج‌ساله حبیبی بر صندلی شهر تهران دستاوردهای زیادی داشت. حبیبی به پاکستان، ایتالیا و بلژیک سفر کرد. دوران مدیریت سفید مطرح نیست؛ طبق با سال‌های جنگ بود. خیابان بخارست سال آخر شهرداری حبیبی به احمد قصیر تغییر نام داد.

دوران شهرداری حبیبی زمان جنگ و کمبود بودجه بود. طباطبایی، شهرداری که سال ۶۶ به جای حبیبی آمد، سال‌ها بعد گفت اواخر سال ۶۵ شهرداری تهران ۲۵ میلیارد بدهی به دولت داشت و حتی شرایط پرداخت یک ماه حقوق کارگزارش را نداشت.

تا اینکه سیل تجریش رخ داد و در ادامه فشار مالی و سیاسی حبیبی استعفا داد. بیراه نیست اگر بگویم که تهران دهه ۶۰ را تا پیش از آمدن کرباسچی گرایش‌های سنتنی نزدیک به بازار و مؤتلفه اداره می‌کردند. البته با یک استثنا، مرتضی طباطبایی برادر صادق طباطبایی دو سال تا پیش از آمدن کرباسچی شهردار بود، او از سوی عالی‌اکبر محتشمی‌پور، وزیر کشور متعلق به جناح چپ، به‌عنوان شهردار تهران منصوب شده بود.

شهردارسازندگی

سال ۶۸ کرباسچی از صندلی استانداری اصفهان یک‌راست بر صندلی شهرداری تهران نشست. عبدالله نوری هم‌شهری او وزیر کشور هاشمی شده بود. عطرانفر معاون سیاسی وزیر کشور هم پادرمیاری کرد و بدست آخر هاشمی به کرباسچی می‌گوید که بیاید و همان روشی را که در اصفهان اجرا کرده، در تهران هم اجرا کند. نوری به جناح چپ تعلق داشت و عطرانفر به مشی اعتدالی هاشمی نزدیک‌تر بود؛ اما مشی کرباسچی در تهران کاملاً با نگاه توسعه‌گرایی هاشمی متضاد کرباسچی، به‌عنوان شهردار تهران از حمایت جریان راست بهره‌مند بود. تا جایی که سال ۶۹ که شایعه تعویض شهردار تهران مطرح شد، آن را تکذیب کرد و طوماری در حمایت از شهردار تهران امضا شد. فرماندهان و مسئولان پایگاه‌های مقاومت بسیج مناطق ۱۲۰گانه سازمان‌ها و ادارات کل شهرداری تهران از انتصاب کرباسچی به‌عنوان شهردار تهران حمایت کرده و گفته بودند اقدامات او درباره رهایی تهران از معضلات و ناهنجاری‌ها، باعث رفع تبلیغات سوء استکبار شده است. رسالت هم گزارشی در حمایت از کرباسچی در آذین‌یستن خیابان‌ها با درختان و گل‌ها و پاکسازی شهر از زباله‌ها تهیه کرد: اما یکی، دو، سه سال که گذشت، ورق برگشت. هاشمی‌رفسنجانی هم در تأیید کرباسچی گفت که شهرداری تهران قضاوت‌های

جهانی درباره ایران را تغییر داده است. توسعه در تهران فقط شکلی و اقتصادی نبود، به جنبه‌های اجتماعی و فرهنگی هم ورود کرده بود و این چندان خوشایند جناح راست نبود تا جایی که رسالت در یک یادداشت انتقادی نوشت: «همان روز که از راه رسیدی و با یک اقدام قاطع انقلابی دفاتر بسیج و شورای اسلامی و هرچه را وصل به انقلاب اسلامی‌مان بود، تعطیل کردی، گفتیم حتماً بسیجی‌ها و ریش‌دارها مزاحم و سد راه بحران و آبادی تهران بزرگ هستند. در مسیریه خانواده‌ای ۱۰نفری از مهاجران جنگ خانه‌اش را شهرداری سیاسی حراج کردند و صاحبخانه را کتک زدند و زباله‌های آن کوچه را چند روز جمع نکردند تا خلق‌الله ادب شوند. در خاکسفید از ترس ماموران شهرداری خواب به چشم کسی نمی‌آید». این در حالی بود که بسیج ادارات مناطق همان سال دوم آمدن کرباسچی، طومار تشکر و حمایت از او منتشر کرده بودند.

سال ۷۲ نیز هم‌زمان شده بود با تولد روزنامه هم‌شهری و حضور کرباسچی در همایش شهرداران جهان در نیویورک که مجله تایم گزارشی از تهران و کرباسچی نوشت و گفت: «کرباسچی چندین پارک ایجاد کرده که دختران و پسران می‌توانند کنار هم بایستند و روزنامه هم‌شهری زیر آتش انتقاد محافظه‌کاران قرار گرفته است؛ چون فهرست پرفروش‌ترین آهنگ‌ها و صفحاتی را که هر ایرانی باید بداند، به چاپ رسانده بود». تایم همچنین تصاویر آگهی‌ها و تبلیغات خارجی را که به ابتکار شهردار تهران بر دیوارهای تهران نقش بسته، به چاپ رسانده بود. کیهان در واکنش به انتشار هم‌شهری از سوی کرباسچی هم بودجه مالی آن را به چالش کشیده بود که چرا صد میلیون تومان سوسپد برای آن در نظر گرفته شده و دوم اینکه به نظر کیهان، بنیان این روزنامه با عناصر ناسالم و مسئله‌دار سیاسی-فرهنگی گذاشته شده بود؛ چراکه به نوشتن به کیهان سرمقاله‌های هم‌شهری ارزش‌های انقلاب را مورد تعرض و نفی قرار می‌داد. کرباسچی سال ۷۴ در گفت‌وگو با یک خبرنگار آلمانی که مخالفان کرباسچی را مسلمانان بنیادگر نام داده بود، گفت بنیادگرایی در اسلام صدق نمی‌کند. مخالفت‌ها با اقدامات شهرداری ناشی از اختلاف سلیقه یا گرایش‌های سیاسی است و اگر مخالفان خودشان به کار گمارده شوند، از اجرای طرح‌های شهرداری حمایت هم می‌کنند. حزب کارگزاران همان سال تشکیل می‌شود و کرباسچی هم یکی از اعضای هیئت مؤسس آن می‌شود.

سال ۷۵ یک سال قبل از انتخابات ریاست‌جمهوری، مجلس پنجم به ماجرای تحقیق و تفحص از شهرداری تهران ورود کرد. رسالت به نقل از موحدی‌ساوچی، نماینده جناح راست و رئیس کمیسیون تحقیق‌وتفحص مجلس از عملکرد شهرداری، نوشت که شهرداری تهران به رؤسای مناطق دستور داده بود که پاسخ مجلس را ندهند. طبق گزارش مجلس از شهرداری تهران که در صحن قرائت شد، ساوچی گفته بود تحقیق‌وتفحص در دور دوم و سوم مجلس هم مطرح بود، اما همان زمان هم شهرداری‌ها مقاومت می‌کردند. ساوچی تحقیق‌وتفحص از شهرداری را با تحقیق‌وتفحص از بنیاد جاناوزان مقایسه کرده و گفته بود که رفیق‌دوست همکاران خوبی با هیئت تحقیق و تفحص داشته و هیچ موردی که نشان‌دهنده سونیت رئیس بنیاد باشد، دیده نشده بود.

بر برگزاری انتخابات ۷۶ و آمدن دولت اصلاحات، وضعیت پرورنده شهرداری پیچیده‌تر شد. کرباسچی عضو حزب کارگزاران سازندگی از طرفداران کلیدی خاتمی در انتخابات دوم خرداد ۱۳۷۶ بود کیهان علناً گفت چرا دستگاه قضایی با شهردار تهران برخورد نمی‌کند عده‌ای می‌گویند این پرورنده سیاسی است درحالی‌که من می‌گویم سیاسی نیست. در نه‌های مقتدایی، دادستان کل، گفت دستور رسیدگی به پرورنده شهردار تهران در راستای برخورد با ثروت‌های بادآورده است. موج دستگیری شهرداران مناطق تهران از سال ۷۶ آغاز شد. استفاده از امکانات شهرداری تهران در جهت حمایت از کاندیدایی خاص از انتخابات مقتم راکسم جمهوری، یکی از اتهامات او بود. کرباسچی بعد از دو سال حبس آزاد شد. بحث جانشین کرباسچی که مطرح شد این‌بار دیگر نه‌ای تحت عنوان «شورای شهر» بود که باید تصمیم می‌گرفت. شورا یک فهرست ۱۷۰نفره تهیه کرده بود که از عطرانفر تا عزت‌الله سجایی عضو آن بودند. باز هم مدیرانی از جنس سیاست انتخاب شده بودند. نکته‌ای که سحایی به آن اشاره کرده بود همین بود. او با اشاره به اینکه این سمت را نمی‌پذیرد، گفته بود همان‌ها که کرباسچی را برداشتنند با آمدن من بیشتر مخالفت و لجبازی خواهند کرد؛ او پیشنهاد کرده بود اصلاً شهردار سیاسی انتخاب نشود و فردی غیرسیاسی به میدان بیاید. اتفاقی که نه آن وقت و نه هیچ زمان دیگری نیفتاد در نه‌هایت الویری، عضو سازمان مجاهدین انقلاب، به جای او نشست و در اولین قدم با هاشمی دیدار کرد.

دوران سرکنشی

سیاست قصد نداشت دست از سر شهرداری بردارد. دوران الویری با نخستین تجربه شورای شهر در ایران هم‌زمان بود و باوجود اینکه جناح اکثریت شورای شهر و شهردار هم‌سو بودند، اما خاطرات خوبی از خود به یادگار نگذاشتند. صداوسیما هم آتش‌بار معرکه بود و اخبار این درگیری‌ها را برجسته‌تر از آنچه بود، پوشش می‌داد. ماجرا به طرح بحث استیضاح الویری کشید و درنهایت سال ۸۰ الویری استعفا داد و محمدحسن ملک‌مدنی آمد و به جای او نشست.

ادامه در صفحه ۷

آینه دیروز

۹سال پیش

در چنین روزی

کیمیا

- نایب‌رئیس مجلس: اصولگرایان فهرست موازی ندارند
- وزیر کشور: اقرار منتقد دولت نیز تأیید صلاحیت شده‌اند
- منچهر مکنی، وزیر خارجه: احمدی‌نژاد پیش از پایان سال جاری به عراق می‌رود
- محمد البرادعی در کنفرانس امنیتی مونیخ: آژانس در حل مسئله هسته‌ای ایران پیشرفت خوبی کرده است
- وزیر تعاون خبر داد: تثبیت و ایجاد ۵۲ هزار شغل با پرداخت ۴۰۰ میلیارد تومان تسهیلات
- با هدف عقیم‌کردن تلاش‌های آمریکا؛ بانک سرمایه‌گذاری در ایران تأسیس می‌شود
- وزیر راه و ترابری خبر داد: دستور ویژه رئیس‌جمهور برای بررسی رسوب کالا در بنادر کشور

انتقاد

- اصولگرایان و اصلاح‌طلبان موضع گرفتند؛ واکنش به اظهارات انتخاباتی فرمانده سپاه مبنی بر اینکه بسیج براساس یک تکلیف الهی موظف به حمایت از جریان اصولگرایی است
- مرعشی، قائم‌مقام ستاد انتالف اصلاح‌طلبان: زمینه رقابت اصلاح‌طلبان در نیمی از کشور مهیا شده است
- بررسی‌های مرکز پژوهش‌های مجلس از بودجه ۸۷ نشان داد: دولت پنج شرکت جدید وارد بودجه کرده است
- کرد زنگنه، معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی خبر داد: راه‌اندازی اولین بانک‌های سرمایه‌گذاری در ایران
- مقدم، عضو مجمع روحانیون مبارز هشدار داد: اصول‌اندیشه‌های امام خمینی (ره) زیر پا گذاشته شده است
- دبیر شورای نگهبان: روزبه‌روز وضع حکومت اسلامی محکم‌تر می‌شود
- وزیر نفت با صدور حکمی «علی مبینی‌دهکردی» را به‌عنوان رئیس مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی منصوب کرد

ایران

- احمدی‌نژاد: ملت تا آخر پای آرمان‌ها ایستاده است
- وزیر خارجه: مقدمات سفر دکتر احمدی‌نژاد به عراق فراهم شده است
- وزیر کشور: رئیس‌جمهور تأیید صلاحیت برخی منتقدان را پیگیری کرد
- آنکارا: همکاری هسته‌ای ایران و روسیه یک الگوی سالم است
- رئیس مجلس در همایش اتحاد ملی و انسجام اسلامی: دنیا باور دارد که بدون ایران امنیت منطقه محقق نمی‌شود
- سعدی، نماینده ولی فقیه در سپاه پاسداران: انقلاب اسلامی تحولات عظیمی در جهان ایجاد کرده است
- سفیر ایران در عربستان سعودی: گسترش روابط تهران و ریاض به نفع جهان اسلام است

جمهوری اسلامی

- به مناسبت فرارسیدن سالروز پیروزی انقلاب اسلامی رهبر معظم انقلاب با عفو و تخفیف مجازات تعدادی از محکومان موافقت کرد
- آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: منابع انرژی تجدیدپذیر می‌تواند جایگزین استفاده از نفت و گاز شود
- احمدی‌نژاد: امروز کار هسته‌ای از نظر ما تمام شده است و همه رقانیت ملت ایران صحه گذاشته‌اند و دشمنان ملت ایران جز بازی با کاغذها و تبلیغات کاری نمی‌توانند انجام دهند
- در پایان سفر رئیس‌جمهور تاجیکستان به تهران صورت گرفت: ایران و تاجیکستان سه تفاهم‌نامه همکاری مشترک امضا کردند
- وزیر نیرو خبر داد: صنعت برق در آستانه فتح قله استقلال است
- رئیس مجلس: انقلاب اسلامی ایران به فرهنگی تبدیل شده است که از یک نسل به نسل دیگر انتقال می‌یابد

اطلاعات

- احمدی‌نژاد: ملت ایران تا آخر پای آرمان‌های خود ایستاده است، هرگونه تصمیم زورمندان علیه ملت ایران در واقع تصمیمی علیه حیثیت خودشان است
- آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: توسعه منطقه‌ای بر مبنای رقابت توأم با رفاقت میسر است
- مجلس بررسی لایحه بودجه سال ۱۳۸۷ کل کشور را آغاز کرد
- رؤسای سه قوه، رئیس مجلس خبرگان رهبری، اعضای شورای نگهبان و نمایندگان مجلس در راهپیمایی ۲۲ بهمن‌ماه حضور یافتند
- رئیس ستاد ارتش اسرائیل خبر داد: منتظر دستور دولت برای حمله هستیم